

ΑΡΙΘΜΟΣ 4429 /2017
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη _____, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, με την παρουσία και της Γραμματέα Σοφίας-Αντωνίας Μαλέλη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 5 Μαΐου 2017, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ:

Κ, κατοίκου Αθήνας, οδός _____, η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Χρύσανθο Φράγκο.

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ, οι οποίες έχουν καταστεί διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρα 5 ν. 3869/2010 και 748 § 2 ΚΠολΔ) : 1) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία _____ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αρ. 8 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της _____, 2) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «C _____», που εδρεύει στη _____ ής, Λεωφ. _____ και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο και 3) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία _____ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο.

Η αιτούσα με την από 6-2-2014 αίτησή της, διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας, που κατατέθηκε με αύξοντα αριθμό _____ και αριθμό πινακίου ΡΟ 7, ζήτησε όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Επί της αιτήσεως αυτής με την από 12-2-2014 πράξη της Ειρηνοδίκου Αθηνών, ορίστηκε ημέρα συζήτησης η 4-10-2019 και μετά από επαναπροσδιορισμό με επιμέλεια του Δικαστηρίου με την υπ' αριθμ. 4/2017 Πράξη της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου, η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση από το οικείο πινάκιο και κατά τη σειρά εγγραφής της σ' αυτό και παραστάθηκαν οι διάδικοι όπως πιο πάνω σημειώνεται.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Όπως προκύπτει από τις με αριθμό 3879Z και 2873B/17-2-2014 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθήνας Ευθύμιου Γκούμα και της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθήνας, Ειρήνης Γκούμα Κρίνα, αντίστοιχα, που νόμιμα προσκομίζει και επικαλείται η αιτούσα, αντίγραφο της αίτησής της, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στη δεύτερη και τρίτη των καθ' ων, αντίστοιχα, για τη δικάσιμο της 4-10-2019. Για τη σημερινή δε δικάσιμο η υπόθεση επαναπροσδιορίστηκε με πράξη της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου, νόμιμα, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 2 της υποπαραγράφου Α4 του Ν. 4336/2015 και γνωστοποιήθηκε στις καθ' ων-τράπεζες, στις 20-2-2017, για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, όπως προκύπτει από το κατατεθειμένο στο φάκελο έγγραφο, από πιστοποιημένη ηλεκτρονική διεύθυνση του Ειρηνοδικείου, ώστε να μην αμφισβητείται η αυθεντικότητα του αποστολέα, με αποστολή στη δηλωμένη από τις Τράπεζες ηλεκτρονική διεύθυνση να δέχονται αυτές τις γνωστοποιήσεις, τηρουμένων έτσι και των προϋποθέσεων ταυτοποίησης και επιβεβαίωσης της ταυτότητας των διαδίκων. Επομένως, εφόσον κατά τη σημερινή δικάσιμο που η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο, αυτές δεν παραστάθηκαν, πρέπει να δικαστούν ερήμην, πλην όμως η συζήτηση της υπόθεσης θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρ. 754 εδ. 2 ΚΠολΔ, όπως ισχύει).

Η αιτούσα, επικαλούμενη με την αίτησή της ότι στερείται πτωχευτικής ικανότητας και ότι έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, ζητεί την διευθέτησή τους από το Δικαστήριο κατά το προτεινόμενο από αυτήν σχέδιο, με την εξαίρεση της κύριας κατοικίας της, καθώς δεν επιτεύχθη δικαστικός συμβιβασμός και αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή της κατάσταση. Η κρινόμενη αίτηση, αρμόδια φέρεται για συζήτηση ενώπιον αυτού του δικαστηρίου της περιφέρειας της κατοικίας της αιτούσας, σύμφωνα με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 3 ν. 3869/2010). Επίσης, προσκομίστηκε η από 13-2-2014 υπεύθυνη δήλωση της αιτούσας για την ορθότητα και πληρότητα

της κατάστασης της περιουσίας και των κάθε φύσης εισοδημάτων της και της κατάστασης των πιστωτών της κατά κεφάλαιο και τόκους και τη μη ύπαρξη μεταβιβάσεως εμπραγμάτων δικαιωμάτων κατά την τελευταία τριετία, ενώ για το παραδεκτό αυτής δεν απαιτείται πλέον, σύμφωνα με τα παραπάνω λεχθέντα, η τήρηση της προδικασίας του εξωδικαστικού συμβιβασμού, κατ' άρθρο 2 παρ. 1 του Ν.3869/2010, που ίσχυε πριν από την θέση σε ισχύ του άρθρου 11 παρ. 1 του Ν. 4161/2013, που τροποποίησε το παραπάνω άρθρο 2 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 (έναρξη ισχύος από 14-6-2013), εφόσον η κρινόμενη αίτηση κατατέθηκε στις 12-2-2014. Περαιτέρω, η κρινόμενη αίτηση, παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση μετά: 1. την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των μετεχουσών πιστωτριών, β. την εμπρόθεσμη κατάθεση στη γραμματεία του δικαστηρίου αυτού των εγγράφων του άρθρου 4 § 2 του ν. 3869/2010 (υπεύθυνης δήλωσης για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων κ.λ.π.), και γ. την αποτυχία του δικαστικού συμβιβασμού, δοθέντος ότι δεν έχει γίνει δεκτό το σχέδιο διευθέτησης οφειλών από τις πιστώτριες τράπεζες (άρθρο 8 παρ. 1 σε συνδ. με 7 παρ. 1 και 2 Ν. 3869/2010, όπως το τελευταίο αυτό άρθρο αντικαταστάθηκε από το άρθρο 15 του Ν. 4161/2013). Περαιτέρω, η αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 § 3, 8, 9 και 11 του ν. 3869/2010, και επομένως, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, εφόσον δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της στο δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή της για ουσιαστικούς λόγους, ούτε έχει εκδοθεί προγενεστέρως απόφαση για τη διευθέτηση των οφειλών της με απαλλαγή της από υπόλοιπα χρεών, όπως προέκυψε από την αυτεπάγγελτη έρευνα του δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία.

Η καθ' ης παριστάμενη τράπεζα προτείνει την ένσταση της καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος εκ μέρους της αιτούσας, καθώς ουσιαστικά η τελευταία ζητάει την απαλλαγή της από το μεγαλύτερο μέρος των δανειακών της υποχρεώσεων, ενώ προέβη σε δανεισμό εν γνώσει της αδυναμίας της να ανταπεξέλθει στις δανειακές υποχρεώσεις που ανέλαβε και ζητεί τώρα τη ρύθμιση των χρεών της, προτείνουσα τρόπο ρύθμισης των οφειλών της που βλάπτει τα συμφέροντα των πιστωτών της. Η ένσταση αυτή

είναι απορριπτικά ως μη νόμιμη, διότι τα επικαλούμενα προς θεμελίωσή της πραγματικά περιστατικά δεν στοιχειοθετούν κατάχρηση δικαιώματος, κατά την έννοια του άρθρου 281 ΑΚ, δεδομένου ότι η προσφυγή του οφειλέτη στις διατάξεις του νόμου είναι δικαίωμά του και δεν εξαρτάται από άλλες προϋποθέσεις, ενώ εξάλλου, το σχέδιο διευθέτησης των οφειλών καθορίζεται κατά την ελεύθερη κρίση του οφειλέτη, χωρίς κάποιο περιορισμό, αρκεί να είναι επαρκώς προσδιορισμένο ώστε να μπορεί να προκαλέσει τη συναίνεση των πιστωτών και τη σύναψη δικαστικού συμβιβασμού, η τελική δε ρύθμιση γίνεται από το Δικαστήριο.

Από την εκτίμηση της χωρίς όρκο εξέτασης της αιτούσας στο ακροατήριο, η οποία περιλαμβάνεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης, από τα έγγραφα που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν οι διάδικοι και από τη διαδικασία γενικότερα, καθώς και από εκείνα, που απλώς προσκομίζονται στο δικαστήριο, χωρίς να γίνεται επίκλησή τους - παραδεκτά, όπως προκύπτει από τα άρθρα 744 και 759 παράγραφος 3 του ΚΠολΔ, αποδείχτηκαν, κατά την κρίση του δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Η αιτούσα, ηλικίας . . . , είναι χήρα από τον . . . του 2013 και από το γάμο της με τον αποβιώσαντα . . .

. . .), απέκτησε ένα τέκνο, τον . . . , ηλικίας 17,5 ετών, μαθητή της τρίτης Λυκείου. Κατά την κατάθεση της αίτησης, εργαζόταν ως ιδιωτική υπάλληλος στην εταιρεία με την επωνυμία . . . ΙΣ του . . . ου, με μηνιαίο μισθό ποσού 937 ευρώ (βλ. την από μηνός Νοεμβρίου 2015 απόδειξη αποδοχών της ως άνω εταιρείας). Με την υπ' αριθμ. 20247/9-9-2015 απόφαση Διευθυντή του Περ/κού Υποκ/τος Συντάξεων Αθηνών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, απονεμήθηκε στην ίδια και στο ανήλικο τέκνο της, σύνταξη λόγω θανάτου του συζύγου της και ασφαλισμένου στο ΙΚΑ, ως εξής α) στην επιζούσα σύζυγο 340,79 ευρώ από 1-5-2013 και όπως διαμορφώνεται μεταγενέστερα (μειωμένο κατά 50% μετά τη λήξη της τριετίας 30-4-2006, στην περίπτωση που η ανωτέρω συνταξιοδοτείται ή απασχολείται) και β) στο τέκνο σε 97,37 ευρώ από 1-5-2013 και όπως διαμορφώνεται μεταγενέστερα και μέχρι άρσεως των νομίμων προϋποθέσεων δηλ. συνολικά σε 438,16 ευρώ από 1-5-2013, ποσό υποκείμενο σε κράτηση ασθένειας 4%. Επίσης, με την υπ' αριθμ. 20246/9-9-2015 απόφαση Διευθυντή ΙΚΑ, απονεμήθηκε στην αιτούσα

και στο τέκνο της, επικουρική σύνταξη ΕΤΕΑ, κατά μήνα 138,56 ευρώ στην πρώτη και 39,59 ευρώ στο δεύτερο, δηλαδή συνολικά 178,15 ευρώ από 1-5-2013 και μέχρι την άρση των νομίμων προϋποθέσεων ή μέχρι 30-4-2016. Ωστόσο, η αιτούσα, το Νοέμβριο του 2016, απολύθηκε από την εργασία της, λαμβάνουσα αποζημίωση ποσού 4.920,42 ευρώ (βλ. την καταγγελία σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου) και σήμερα λαμβάνει επίδομα από τον ΟΑΕΔ ποσού μηνιαίως 396 ευρώ. Επίσης, λαμβάνει σήμερα σύνταξη χηρείας από το ΙΚΑ ποσού 582 ευρώ και σύνταξη χηρείας από τον ασφαλιστικό οργανισμό του αποβιώσαντος συζύγου της στον Πολωνία ποσού 70 περίπου ευρώ.

Περαιτέρω, αποδείχτηκε ότι η αιτούσα διαθέτει την πλήρη κυριότητα και σε ποσοστό 62,5% εξ αδιαιρέτου, ενός διαμερίσματος τρίτου ορόφου, σε πολυκατοικία στην Αθήνα, επί της οδού πφανείας 64 τ.μ.,
αντικειμενικής αξίας του δικαιώματός της 22.572 ευρώ (βάσει ΕΝΦΙΑ 2016), το οποίο αποτελεί την κύρια κατοικία της. Η αιτούσα δεν διαθέτει άλλη κινητή ή ακίνητη περιουσία, ούτε εισοδήματα από άλλη πηγή. Το αυτοκίνητο δε που διέθετε με παρακράτηση κυριότητας, πωλήθηκε και εξοφλήθηκε η δεύτερη καθ' ης, η οποία δεν διατηρεί καμία απαίτηση εναντίον της (βλ. την από 20-5-2014 έγγραφο της δεύτερης καθ' ης). Οι δαπάνες της περιορίζονται σ' αυτές που απαιτούνται για την ικανοποίηση των βιοτικών αναγκών της ίδιας και του ανήλικου τέκνου της, τα οποία, λόγω της ηλικίας του είναι ιδιαίτερα αυξημένες (διατροφή, ένδυση, υπόδηση, λογαριασμοί, υπολογιζόμενοι μαζί με τους φόρους, ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη, ιδιαίτερα μαθήματα προκειμένου να προετοιμαστεί για τις εξετάσεις, ποσού μηνιαίως 400 ή και 500 ευρώ, κλπ.).

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης, η αιτούσα είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, τα οποία θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης αυτής, με εξαίρεση τα εμπραγμάτως ασφαλισμένα δάνεια, των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της απόφασης (αρθ. 6 παρ. 3 ν. 3869/10). Συγκεκριμένα, από την πρώτη καθ' ης, τον Ιούλιο του 2006, είχε λάβει με το σύζυγό της, ένα στεγαστικό δάνειο, η οφειλή της από

το οποίο ανερχόταν, στις 17-12-2015, στο ποσό των 85.320,32 ευρώ, με μηνιαία ενήμερη δόση ποσού 446,2 ευρώ (βλ. σχετική βεβαίωση οφειλών). Η απαίτηση αυτή της καθ' ης είναι εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης στην κύρια κατοικία της αιτούσας. Τη δεύτερη καθ' ης, όπως προαναφέρθηκε, την έχει εξοφλήσει, ενώ από την τρίτη καθ' ης, οι οφειλές της προέρχονται από την κληρονομία του συζύγου της, κατά ποσοστό 1/4 εξ αδιαιρέτου, από δύο πιστωτικές κάρτες, η συνολική οφειλή από τις οποίες ανερχόταν, στις 11-12-2013, στο ποσό των 7.459,25 ευρώ.

Από τα προαναφερόμενα, προκύπτει ότι το κύριο μέρος της οφειλής της είναι το στεγαστικό της δάνειο που είχε λάβει, ως συνοφειλέτρια, με τον αποβιώσαντα σύζυγό της, προκειμένου να καλύψουν τις στεγαστικές τους ανάγκες, κατά το έτος που τα οικογενειακά εισοδήματά τους ανέρχονταν στο ποσό των 24.876,68 ευρώ και διέθεταν τη ρευστότητα να καταβάλουν την ενήμερη δόση του ως άνω δανείου τους. Ωστόσο, με τον αιφνίδιο θάνατο του συζύγου της, τα ατομικά της πλέον εισοδήματα, ανήλθαν στο ποσό των 14.149 ευρώ το οικονομικό έτος 2014, στο ποσό των 14.240 ευρώ το φορολογικό έτος 2014 και στο ποσό των 19.735 ευρώ το φορολογικό έτος 2015, ενώ σήμερα με την ανεργία της, τα εισοδήματά της είναι ακόμα χαμηλότερα, με αποτέλεσμα να μην δύναται να εξυπηρετεί τις δανειακές της υποχρεώσεις και να ανταποκρίνεται στις δαπάνες διαβίωσης της ίδιας και του τέκνου της που την περίοδο αυτή είναι ιδιαίτερα αυξημένες.

Με βάση όλα τα προλεχθέντα, η αιτούσα έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να πληρώσει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές της οφειλές προς τις ανωτέρω πιστώτριές της και συνεπώς, συντρέχουν στο πρόσωπό της οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του νόμου 3869/2010 και ειδικότερα αυτή των άρθρων 8 § 2 για μία πενταετία και 9 § 2 για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της.

Στην προκειμένη περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ανωτέρω, και κυρίως τα τωρινά εισοδήματά της αιτούσας και σταθμίζοντας τα με τις βιοτικές ανάγκες της, κρίνεται από το Δικαστήριο ότι πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές, ύψους 50 ευρώ, ποσό που βρίσκεται εντός των δυνατοτήτων της, συμμετρως καταβαλλόμενο στις απαιτήσεις των καθ' ων για μία πενταετία, η οποία ξεκινά από την κατάθεση της αίτησης. Στην πρώτη αυτή ρύθμιση, θα ληφθεί υπόψη και η χορηγηθείσα, στις 30-9-2014,

προσωρινή διαταγή που όρισε μηνιαίες καταβολές, ύψους 50 ευρώ, από 1-11-2014, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 5 παρ. 2, όπως ισχύει. Κατά το χρονικό αυτό διάστημα η αιτούσα θα έχει καταβάλλει το ποσό των 3.000 ευρώ.

Ως προς το διάστημα δε από την κατάθεση της αιτήσεως μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 5 παρ. 2 εδ. 2 και 9 παρ. 4, όπως ισχύει, αν δεν κατεβλήθησαν ποσά για τη ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2, το ποσό που υπολείπεται από την οριστική ρύθμιση υποχρεούται η αιτούσα να το καταβάλει μέσα σε ένα έτος από τη λήξη των καταβολών του άρθρου 8 παρ. 2, εντόκως, με επιτόκιο αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προσαυξημένο κατά 2,5 εκατοστιαίες μονάδες.

Η παραπάνω ρύθμιση με την οποία δεν εξοφλούνται οι απαιτήσεις των καθ' όν τραπεζών έναντι της αιτούσας, θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 ν. 3869/10, εφ' όσον υποβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της κατοικίας της από την εκποίηση, μετά το οποίο αυτή είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο, η αξία της οποίας δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις όριο αφορολόγητης κατοικίας, προσαυξημένο κατά 50%. Έτσι, θα οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, για την οποία θα πρέπει να καταβάλει το 80% της αντικειμενικής της αξίας, δηλαδή το ποσό των 18.057,6 ευρώ (22.572 ευρώ X 80%), που δεν υπερβαίνει το οφειλόμενο, για 20 χρόνια (240 μήνες) με μηνιαίες καταβολές ποσού 75,24 ευρώ, για την εξόφληση του εμπραγμάτως ασφαλισμένου χρέους της, εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και θα καταβάλλεται το πρώτο τρίμηρο εκάστου μηνός, αρχής γενομένης τον πρώτο, μετά την πάροδο πενταετίας από την κατάθεση της αίτησης, μήνα.

Κατόπιν αυτών, η κρινόμενη αίτηση θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να ρυθμιστούν τα χρέη της αιτούσας, με την εξαίρεση της κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο

διατακτικό. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της δεύτερης και τρίτης των καθ' ων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε ως απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας με μηνιαίες καταβολές ποσού πενήντα (50) ευρώ, επί μια πενταετία, που ξεκινά από την κατάθεση της αίτησης, προς τις πιστώτριες Τράπεζες, συμμετρως καταβαλλόμενο το πρώτο τρίμηρο εκάστου μηνός.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την αιτούσα να καταβάλει το ποσό που υπολείπεται από την οριστική ρύθμιση για το χρόνο που διανύθηκε από την κατάθεση της αίτησης μέχρι την έκδοση της παρούσας απόφασης, εφόσον δεν καταβλήθηκαν ποσά για τη ρύθμιση του 8 παρ. 2, μέσα σε ένα έτος από τη λήξη των καταβολών του ως άνω άρθρου 8 παρ. 2, εντόκως, με επιτόκιο αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προσαυξημένο κατά 2,5 εκατοστιαίες μονάδες.

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης την κύρια κατοικία της αιτούσας, ήτοι ένα διαμέρισμα, τρίτου ορόφου, σε πολυκατοικία στην Αθήνα, επί της οδού επανεισφοράς 64 τ.μ., η οποία της ανήκει κατά πλήρη κυριότητα και σε ποσοστό 62,5% εξ αδιαιρέτου.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει προς τις καθ' ων, ποσό εβδομήντα πέντε ευρώ και είκοσι τεσσάρων λεπτών (75,24) μηνιαίως, για 20 χρόνια (240 μήνες) για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, προς εξόφληση των εμπραγμάτως ασφαλισμένων χρεών της, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και θα καταβάλλεται το πρώτο τρίμηρο εκάστου μηνός,

